

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/12/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8317010749
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8317010749.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Evy Pirkovskej a JUDr. Vladimíra Monoka na verejnom zasadnutí konanom dňa 03.04.2019 v Prešove taktó

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. poriadku na podklade odvolania obžalovaného Y. D. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/127/2017 zo dňa 09.01.2019 v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému Y. D. - nar. XX.XX.XXXX v H. H., trvale bytom T. XXXX/XX, H. H., t. č. vo výkone väzby v ÚVV Košice od 21.12.2016

za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, prečin poisťovacieho podvodu podľa § 223 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 1 Trestného zákona a zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, z ktorých bol uznaný vinnými rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/127/2017 zo dňa 11.04.2018

u k l a d á

podľa § 172 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. l/, § 41 ods. 2 Tr. zákona ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona pre výkon uloženého trestu ho z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona trest prepadnutia vecí:

1 ks zbraň guľová, zn. Kora Brno, model Prima kaliber 38 Special, výrobné číslo XXXXXX,
1 ks revolver, s číslom na pažbe na spodnej časti XXX,
1 ks revolver, bez sériového čísla,
37 ks nábojníc (prázdnych),
2 ks pažbičky,
1 ks plastový kufrík,
ktoré sú uložené na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru v Humennom, odbor poriadkovej polície, oddelenie zbraní a streliva,

1 ks injekčná striekačka,
1 ks plastová tuba od vitamínov,

1 ks plastová nádoba s nápisom Peroxid vodíka s 3 ks sklenenými rúrkami,
2 ks plastových fľaštičiek,
2 ks sklenených fľaštičiek,
1 ks plastové uzatvárateľné vrečko s obsahom 5 ks tabliet,
2 ks prázdne injekčné striekačky, 3 ks prázdne sklenené hnedé fľaštičky,
2 ks injekčných striekačiek,
1 ks igelitové vrečko s neznámou bielou látkou,
2 ks prázdnych sklenených fľaštičiek,
6 ks planžiet a dva pliešky v čiernom koženom puzdre,
6 ks prázdnych injekčných striekačiek,
1 ks prázdna uzatvárateľná plastová fľaštička,
2 ks prázdne injekčné striekačky,
1 ks sklenená fľaštička,
49 ks tabliet v blistroch - Flunitrazepan,
5 ks tabliet v blistroch - Flunitrazepan,
3 ks tabliet v blistroch - Lexaurin,
29 ks tabliet v blistroch - Frontin,
2 ks tabliet v blistroch - Chlorprothixen,
ktoré sú uložené na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru v Humennom, odbor kriminálnej polície.

Podľa § 83 ods. 1 písm. g/ Tr. zákona ochranné opatrenie, ktoré spočíva v zhabaní vecí práškovej látky - sildenafil a kryštalickej látky- etelhexedron, ktoré sú uložené na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru v Humennom, odbor kriminálnej polície.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/127/2017 zo dňa 09.01.2019 bol obžalovaný Y. D. uznaný vinným v bode 1/ rozsudku zo zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 1 Trestného zákona, v bode 2/ rozsudku z prečinu šírenia toxikománie podľa § 174 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

1/ v presne nezistenom čase v jesennom období roku 2016 prostredníctvom internetu objednal desať kusov falošných bankoviek v nominálnej hodnote po 100,00 eur, doručené mu boli do miesta bydliska v obálke a tieto potom v počte deväť kusov prechovával medzi inými osobnými vecami až do dňa 19.12.2016, kedy vo večerných hodinách odovzdal V. R. jednu bankovku v nominálnej hodnote 100,00 eur, pričom ju upozornil, že táto bankovka je falošná a zostávajúci osem kusov falošných bankoviek v nominálnej hodnote po 100,00 eur mal pri sebe až do dňa 21.12.2016, kedy ich na výzvu polície dobrovoľne vydal,

2/ od presne nezistenej doby do dňa 21.12.2016 si v Čabinách, okres Medzilaborce, a inde z doposiaľ nezisteného miesta od presne nestotožnených osôb zabezpečoval liečivá viazané na lekársky predpis s názvom Flunitrazepan v počte 56 ks, Frontin v počte 30 ks, Lexaurin v počte 4 ks a 6 ks liečiv s látkou Medazapen bez lekárskeho predpisu, ktorých účinné látky ako flunitrazepan, bromazepan, alprazolam, ako aj látka medazepan sú v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do III. skupiny omamných a psychotropných látok a zároveň si obdobným spôsobom zabezpečil aj 11,70 g bielej kryštalickej látky s obsahom bk-DMBDB (1-benzodioxolyl-dimetylamibutanón, dibutylón), ktorá vychádza z omamnej a psychotropnej látky butylónu zaradenej do I. skupiny omamných a psychotropných látok zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov a ktorá dokáže ovplyvniť psychiku človeka, ako aj jeho rozpoznávací schopnosti a ktorú v rodinnom dome Q. XXX, okres I. ponúkal na užívanie V. R.,

za ktorý zločin a prečin, ako aj za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, prečin poisťovacieho podvodu podľa § 223 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, zločin falšovania, pozmeňovania a

neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 1 Trestného zákona a zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, z ktorých bol uznaný vinnými rozsudkom Okresného súdu Humenné č. k. 1T/127/2017-1136 zo dňa 11.04.2018,

mu bol uložený podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona, prihladajúc podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona na § 36 písm. l) Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody 6 rokov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a), b), c) Trestného zákona bol obžalovanému uložený aj trest prepadnutia vecí:
1 ks zbraň guľová, zn. Kora Brno, model Prima kaliber 38 Special, výrobné číslo XXXXXX,
1 ks revolver, s číslom na pažbe na spodnej časti XXX,
1 ks revolver, bez sériového čísla,
37 ks nábojníc (prázdnych),
2 ks pažbičky,
1 ks plastový kufrík,
ktoré sú uložené na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru v Humennom, odbor poriadkovej polície, oddelenie zbraní a streliva,

1 ks injekčná striekačka,
1 ks plastová tuba od vitamínov,
1 ks plastová nádoba s nápisom Peroxid vodíka s 3 ks sklenenými rúrkami,
2 ks plastových fľaštičiek,
2 ks sklenených fľaštičiek,
1 ks plastové uzatvárateľné vrecko s obsahom 5 ks tabliet,
2 ks prázdne injekčné striekačky, 3 ks prázdne sklenené hnedé fľaštičky,
2 ks injekčných striekačiek,
1 ks igelitové vrecko s neznámou bielou látkou,
2 ks prázdnych sklenených fľaštičiek,
6 ks planžiet a dva pliešky v čiernom koženom puzdre,
6 ks prázdnych injekčných striekačiek,
1 ks prázdna uzatvárateľná plastová fľaštička,
2 ks prázdne injekčné striekačky,
1 ks sklenená fľaštička,
49 ks tabliet v blistroch - Flunitrazepan,
5 ks tabliet v blistroch - Flunitrazepan,
3 ks tabliet v blistroch - Lexaurin,
29 ks tabliet v blistroch - Frontin,
2 ks tabliet v blistroch - Chlorprothixen,
prášková látka - sildenafil,
kryštalická látka - etelhexedron,
ktoré sú uložené na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru v Humennom, odbor kriminálnej polície.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný Y. D. ihneď po jeho vyhlásení. Rozsah odvolania vymedzil proti výroku o vine pod bodom 2/ rozsudku a proti uloženému úhrnnému trestu odňatia slobody na 6 rokov nepodmienečne. V predložených dôvodoch odvolania prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že zo skutku pod bodom 2/ napadnutého rozsudku bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu šírenia toxikománie podľa § 174 ods. 1 Trestného zákona, hoci popieral, aby spáchal tento skutok, podstata ktorého spočívala v tom, že mal v rodinnom dome Q. XXX, okres I., ponúkať psychotropné látky na užívanie V. R.. Súd prvého stupňa k tomuto skutku vypočul svedkyňu V. R., ktorá na hlavnom pojednávaní 09.01.2019 využila svoje právo a odmietla vypovedať. Z uvedeného dôvodu súd prvého stupňa nemohol vykonať dôkaz čítaním zápisnice jej výpovede ako svedkyne zo dňa 28.03.2017 a ak ho uznal vinným aj z tohto trestného činu, tak pre takýto záver súdu neexistujú žiadne relevantné dôkazy, na základe ktorých by mohol súd prvého stupňa vodiť záver o tom, že ponúkal V. R. psychotropné a iné omamné látky na užívanie. V rámci vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní neboli vyprodukované žiadne priame, alebo nepriame dôkazy, že spáchal tento skutok, preto prokurátor v kontradiktórnom konaní neunesol dôkazné bremeno v preukázaní jeho viny zo spáchania tohto skutku.

Z uvedeného dôvodu považuje napadnutý rozsudok ohľadne skutku pod bodom 2/ za nesprávny a nespravodlivý, preto navrhuje, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a oslobodil ho spod obžaloby zo spáchania skutku pod bodom 2/ (pôvodne označený v obžalobe pod bodom 8). Na verejnom zasadnutí modifikoval dôvody odvolania aj v tom smere, že nesúhlasí, aby skutky vo vzťahu k zaobstaraniu bankoviek o nominálnej hodnote 100 eur a 50 eur boli rozdelené, pretože podľa jeho názoru ide o jeden skutok a keďže súd prijal vinu vo vzťahu ku skutku 5/, ktorý je uvedený v predchádzajúcom rozsudku, navrhol aby bol aj spod skutku 1/ teraz napadnutého rozsudku oslobodený. K výroku o uložení trestu uviedol, že trest, ktorý mu bol uložený súdom prvého stupňa je neprimerane prísny a poukázal na tú skutočnosť, že súd pri uložení trestu V. R. znížil jej trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Obžalovaný nesúhlasí so závermi a hodnotením súdu prvého stupňa, že páchal rôznorodú a rozmanitú trestnú činnosť s jasne premysleným konaním a že mal po celý čas svojho protiprávneho konania svoje správanie pod kontrolou a konal cieľavedome. K tomuto záveru súd prvého stupňa dospel, ako je uvedené na strane 6 rozsudku, z posúdenia osobnosti obžalovaného na základe osobného kontaktu s ním na hlavnom pojednávaní. Tieto závery súdu neobstoja, pretože sa opierajú len o subjektívne hodnotenie zo strany súdu a obžalovaný vysvetlil príčinu svojho protispoločenského konania. Zrejme z uvedených dôvodov súd prvého stupňa uložil obžalovanému, aj keď za použitia ust. § 41 ods. 2 Trestného zákona, neprimerane prísny trest takmer v polovici upravenej trestnej sadzby. Súd prvého stupňa pri ukladaní trestu vôbec nezohľadnil poľahčujúce okolnosti na strane obžalovaného najmä, že k spáchaniu trestných činov sa dobrovoľne priznal, svoje konanie úprimne oľutoval a že pred spáchaním trestných činov viedol riadny život. Je toho názoru, že aj miernejší trest je postačujúci na jeho nápravu, pretože ako sám uviedol na hlavnom pojednávaní v období, keď spáchal tieto trestné činy, bol značne pod psychickým tlakom z dôvodu rozchodu so svojou priateľkou, s ktorou má maloletého dvojročného syna. Práve presťahovaním sa z obce Vlková do obce Čabiny spolu s V. R. plánoval ukončiť užívanie omamných látok a zmenou prostredia začať nový život. Súd prvého stupňa sa s týmito poľahčujúcimi okolnosťami na jeho strane vôbec nezaoberal a tieto skutočnosti sú v rozpore so závermi súdu prvého stupňa o jasne premyslenom a cieľavedomom konaní. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok aj vo výroku o treste a aby mu uložil trest v dolnej polovici trestnej sadzby. Takto uložený trest by bol pre neho spravodlivý a postačujúci na nápravu, aby sa v budúcnosti nedopusť opätovne protiprávneho konania.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania obžalovaným ako osobou na to oprávnenou krajský súd, nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1, a zistil že odvolanie obž. K. D.a je dôvodné.

Rozsah odvolania obž. K. D. vymedzil na výrok o vine s obmedzením iba na skutok 2/ teraz napadnutého rozsudku a výrok o uložení treste, pričom odvolací súd poznamenáva, že skutok 2/ v teraz napadnutom rozsudku bol v predchádzajúcom rozsudku Okresného súdu Humenné v tej istej veci zo dňa 11.04.2018, ktorý bol zrušený rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5To/23/2018 zo dňa 13.09.2018 u obžalovaného K. D.a vo výroku o vine pod bodmi 1/ a 7/ a vo výroku o treste, označený pod bodom 7/; skutok 1/ zostal pod tým istým označením.

Vzhľadom k tomu, že v prerokúvanej veci konajúci súd vyhlásil v poradí druhý rozsudok u obžalovaného, odvolací súd dáva do pozornosti aj tú skutočnosť, že na hlavnom pojednávaní dňa 03.01.2018 obžalovaný Y. D. vo vzťahu ku skutkom uvedeným pod bodmi 2/, 3/, 6/ a 7/ obžaloby, ktoré boli označené ako body 2/, 3/, 5/ a 6/ v čiastočne zrušenom rozsudku konajúceho súdu zo dňa 11.04.2018, vyhlásil, že je z nich vinný a jeho vyhlásenie po predpísanom procesnom postupe bolo prijaté.

So zreteľom na uplatňované odvolacie námietky k napadnutej ale i nenapadnutej časti výroku o vine rozsudku odvolací súd na tomto mieste považuje za potrebné uviesť skutkové okolnosti, ktoré tvorili podklad pre uznanie viny obžalovaného K. D.a v rozsudku konajúceho súdu č. k. 1T/127/2017-1136 zo dňa 11.04.2018 v bode 2/ posúdeného ako zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a v bode 5/ ako zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 1 Trestného zákona a ktorá časť o vine je právoplatná, v rozsahu

skutok 2/

Y. D. si v presne nezistenom čase na neznámom mieste, objednaním z doposiaľ nezistenej internetovej stránky zabezpečil psychotropnú látku a to konkrétne extázu, ktorú následne neoprávnene prechovával v rodinnom dome č. XXX v obci Q. až do dňa 21.12.2016 kedy počas dokumentovania trestného činu falšovanie, pozmeňovanie a neoprávnená výroba peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 1 Trestného zákona, a to ohliadky miesta činu v rodinnom dome č. XXX v obci Q., okres I. vyšetrovateľovi OKP OR PZ Humenné podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku, dobrovoľne vydal 1 ks prehľadnú striekačku o objeme 2 ml modrým piestom a s obsahom bieleho prášku, 1 ks uzatvárací sáčok, ktorý obsahoval jeden sáčok striebornej farby s obsahom bielej kryštalickej látky, dva uzavreté prehľadne sáčky s obsahom jednej tablety oválneho tvaru žltej farby a jednu tabletu v tvare srdca a dve oválne tablety žltej farby, ďalej vydal 1 ks koženej taštičky čiernej farby s obsahom 1 ks plastovej gule nepravidelných tvarov s obsahom neznámej látky, 1 ks sklenenú ampulku s nezisteným obsahom, 1 ks sklenenú nádobu s obsahom bieleho prášku, 1 ks uzatvárací sáčok s obsahom bielej látky, taktiež vydal 1 ks uzatváraciej fľaštičky od liekov hnedej farby s obsahom bieleho prášku, 2 ks sklenených, zatavených túb s nezisteným obsahom, 5 ks balení lieku Flunitrazepam v každom balení po 10 ks tabliet, 1 ks balenia lieku Flunitrazepam so 6 ks tabliet, 1 ks balenia lieku Lexaurin 3 mg s obsahom 4 ks tabliet, 2 ks balenia lieku Frontin v každom po 15 ks tabliet a 1 ks balenia lieku Chlorprothixen s 3 ks tabliet, pričom bolo zistené, že sa v prípade 4 ks morfológicky zhodných tabliet žltej farby, na jednej strane polených, na druhej strane s nápisom „Nintendo“ o celkovej hmotnosti 1,91 g (hmotnosť jednej tablety cca 0,48 g) jednalo sa o tablety s obsahom MDMA (metyléndioxyamfetamínu, extáza) s priemerným obsahom MDMA 37,0%, ktoré zodpovedajú 4 bežným jednotlivým dávkam drogy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa a v prípade 6 ks morfológicky zhodných tabliet ružovej farby v tvare srdca o celkovej hmotnosti 1,72 g (hmotnosť jednej tablety cca 0,29 g) sa jednalo o tablety s obsahom MDMA (metyléndioxyamfetamínu, extáza) s priemerným obsahom MDMA 39,6%, ktoré zodpovedajú 6 bežným jednotlivým dávkam drogy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa (konzumenta) a v prípade 1 ks uzatváracieho vrečka, ktoré obsahovalo jedno vrečko striebornej farby s obsahom bielej kryštalickej látky sa jednalo sčasti o prášok v celkovej hmotnosti 2,70 g s obsahom MDMA (metyléndioxyamfetamínu, extáza) a bk-DMBDB (1-bezodioxolyldimetylaminobutanón, dibutylón) s priemerným obsahom MDMA 81,9%, ktorý zodpovedá najmenej 15 bežným jednotlivým dávkam drogy, ktorú sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom podľa zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov sú MDMA a MDA zaradené do I. skupiny psychotropných látok a v prípade 1 ks uzatváraciej fľaštičky do liekov hnedej farby s obsahom bieleho prášku sa jednalo o prášok v celkovej hmotnosti 2,16 g s obsahom ketamínu a stopového množstva amfetamínu s priemerným obsahom ketamínu 68,7%, ktorý zodpovedá najmenej 15 bežným jednotlivým dávkam drogy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom podľa zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je ketamín zaradený do II. skupiny omamných látok a v prípade 2 ks sklenených, zatavených túb s nezisteným obsahom sa jednalo o jed kyanid draselný o celkovej hmotnosti 4,02 g, kde letálnou dávkou pre človeka je 0,2 až 0,3 g, teda neoprávnene prechovával omamnú látku, psychotropnú látku a jed,

skutok 5/

Y. D. si doposiaľ v presne nezistenej dobe z doposiaľ nezisteného miesta prostredníctvom internetovej siete zadovážil 10 kusov falošných bankoviek v nominálnej hodnote po 50,00 eur, z toho 7 kusov bankoviek so sériovým číslom A číslo tlačovej dosky G037H1 a 3 kusy bankoviek so sériovým číslom A číslo tlačovej dosky G037C3, ktoré najmenej od 17.12.2016 prechovával vo svojich osobných veciach v rodinnom dome s popisným číslom XXX v obci Q., okres I. a to až do dňa 30.12.2016, kedy boli tieto bankovky zaistené počas výkonu domovej prehliadky príslušníkmi PZ.

Po posúdení skutkových okolností je nutné konštatovať, že skutok 1/ teraz napadnutého rozsudku je totožný so skutkom 5/ rozsudku konajúceho súdu č. k. 1T/127/2017-1136 z 11.04.2018 a skutok 2/ v teraz napadnutom rozsudku je totožný so skutkom 2/ v čiastočne zrušenom rozsudku č. k. 1T/127/2017-1136 z 11.04.2018, čo znamená, že o skutkoch, ktoré sú súčasťou teraz napadnutého rozsudku už bolo rozhodnuté.

Pod pojmom „skutok“ treba rozumieť udalosť vo vonkajšom svete vyvolanú zásahom človeka (čin človeka). Pojem „trestný čin“ je súhrn objektívnych a subjektívnych skutočností podmieňujúcich trestnú zodpovednosť, teda skutočností charakterizujúcich individuálne určitý ľudský zásah do vonkajšieho

sveta, ak sú v ňom naplnené znaky činu uvedeného v Trestnom zákone. Nie každý skutok je trestným činom. Trestným činom je skutok len vtedy, ak vyčerpáva znaky skutkovej podstaty niektorého trestného činu uvedeného v osobitnej časti trestného zákona, pritom v prípade, ak sú skutkom porušené alebo ohrozené viaceré objekty chránené trestným zákonom, môže jeden skutok vyčerpávať znaky viacerých trestných činov, tzv. jednočinný súbeh trestných činov (R 33/1974).

V trestnom procese platí obžalovacia zásada a tá je premietnutá do zákonnej požiadavky, že súd môže rozhodnúť len o skutku uvedenom v obžalobnom návrhu (§ 278 ods. 1 Tr. priadku). To však neznamená, že súd po vykonaní dokazovania nemôže upraviť skutok v zhode so skutočnosťami plynúcimi z dôkaznej situácie. Naopak, súd je povinný zohľadniť obsah dôkazov pri ustálení skutkového stavu a v prípade nedokázania skutkových zistení uvedených v obžalobnom návrhu skutkové okolnosti upraviť tak, aby zodpovedali výsledkom vykonaného dokazovania a to bez ohľadu na to, či postavenie obžalovaného zlepšujú alebo zhoršujú.

Ak podstata skutku spočíva v konaní a v následku, ktorý bol ním spôsobený, potom totožnosť skutku bude zachovaná, ak bude zachovaná totožnosť konania alebo totožnosť následku alebo aspoň čiastočná totožnosť konania alebo čiastočná totožnosť následku (R 9/1972, R 23/1972, R 33/1974).

Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd uzavrel, že ak konajúci súd uznal obžalovaného K. D. a vinným zo spáchania skutku pod bodom 5/ rozsudku č. k. 1T/127/2017-1136 z 11.04.2018, ktoré spočívalo v tom, že v presne nezistenej dobe z doposiaľ nezisteného miesta prostredníctvom internetovej siete zadovážil 10 kusov falošných bankoviek v nominálnej hodnote po 50,00 eur a tieto najmenej od 17.12.2016 prechovával vo svojich osobných veciach v rodinnom dome s popisným číslom XXX v obci Q., okres I. a to až do dňa 30.12.2016, kedy boli tieto bankovky zaistené počas výkonu domovej prehliadky príslušníkmi PZ, potom o konaní obžalovaného popísanom v skutku 1/ teraz napadnutého rozsudku spočívajúcom v tom, že v jesennom období roku 2016 prostredníctvom internetu objednal desať kusov falošných bankoviek v nominálnej hodnote po 100,00 eur, tieto potom prechovával medzi inými osobnými vecami až do dňa 21.12.2016, kedy ich na výzvu polície dobrovoľne vydal, nemohol samostatne rozhodnúť, pretože ide o jedno spoločné konanie s tým istým následkom.

Zo spôsobu spáchania oboch skutkov je zrejmé, že ide o jeden a ten istý skutok, pretože obžalovaný si falošné bankovky zaobstaral v podstate rovnakým spôsobom približne v tom istom čase a následne ich prechovával počas rovnakej doby až do ich vydania, resp. do ich zaistenia v krátkej dobe po vydaní. Ak konanie obžalovaného je totožné, potom rozhodnutie konajúceho súdu o vine obžalovaného s konečnou platnosťou z jednej jeho časti konania vytvorilo v zmysle zásady „ne bis in idem“ prekážku pre rozhodnutie o ďalšej jeho časti konania samostatným výrokom o vine.

Obdobná situácia nastala aj v prípade posúdenia skutku 2/ v teraz napadnutom rozsudku, ktorý je právne kvalifikovaný ako prečin šírenia toxikománie podľa § 174 ods. 1 Tr. zákona, vo vzťahu ku skutku 2/ uvedeného v rozsudku konajúceho súdu pod č. k. 1T/127/2017-1136 z 11.04.2018. V skutkových okolnostiach sa popisuje totožné konanie obžalovaného a to pokiaľ ide o vymedzenie prechovávaní omamných a psychotropných látok v rozsahu „od presne nezistenej doby do dňa 21.12.2016 prechovával liečivá viazané na lekársky predpis s názvom Flunitrazepan v počte 56 ks, Frontin v počte 30 ks, Lexaurin v počte 4 ks a 6 ks liečiv s látkou Medazapen bez lekárskeho predpisu, ktorých účinné látky ako flunitrazepan, bromazepan, alprazolam, ako aj látka medazepan sú v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do III. skupiny omamných a psychotropných látok a zároveň si obdobným spôsobom zabezpečil aj 11,70 g bielej kryštalickej látky s obsahom bk-DMBDB (1-benzodioxolyl-dimetylamibutanón, dibutylón), ktorá vychádza z omamnej a psychotropnej látky butylónu“. V skutku 2/ teraz napadnutého rozsudku bola do jeho popisu pridaná skutočnosť spočívajúca v ponúkaní obžalovaného týchto látok na užívanie I. R., čo bolo podkladom pre posúdenie tohto konania ako prečinu šírenia toxikománie podľa § 174 ods. 1 Tr. zákona.

Aj pre tieto obidva skutky tak isto platí, že ide o totožné konanie obžalovaného, keďže oba skutky zahŕňajú v sebe prechovávanie tých istých omamných a psychotropných látok, ktoré konanie je nevyhnutné hodnotiť ako totožné, a hoci v teraz posudzovanom skutku je v popise skutku uvedená aj ďalšia skutočnosť z konania obžalovaného, že ich ponúkal inej osobe na užitie, táto okolnosť nemôže sama osobe zakladať iné právne posúdenie skutku. Je potrebné si uvedomiť, že pokiaľ obžalovaného

konajúci súd uznal vinným z prechovávaní omamných a psychotropných látok v rozsahu nad 10 obvyklých dávok, teda zo zločinu podľa § 172 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona, a v prípade, ak ich páchatel aj ponúkal a dal iným osobám, ktoré ich užili, tak takýmto konaním naplnil aj objektívnu stránku zločinu podľa § 172 Tr. zákona uvedenú v ods. 1 pod písm. c/, keďže psychotropnú alebo omamnú látku zadovážil inému. Okrem toho je potrebné dať do pozornosti aj tú skutočnosť, že prečin šírenia toxikománie podľa § 174 Tr. zákona je subsidiárnym vo vzťahu k zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 Tr. zákona, čo znamená, že trestný čin šírenia toxikománie je iba vedľajším produktom relatívne malého významu v porovnaní so základným zločinom nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 Tr. zákona, pokiaľ samozrejme ním bol porušený záujem chránený Trestným zákonom, ktorým je záujem spoločnosti na nešírení závislosti na návykových látkach, ktoré sú spôsobilé ohroziť či poškodiť zdravie alebo život človeka.

Je nutné konštatovať, že pokiaľ obžalovaný ponúkal inej osobe na užitie psychotropnú alebo omamnú látku, ktorú prechovával, pritom z prechovávaní návykových látok už bol právoplatne uznaný vinným, o tomto jeho konaní vzhľadom na faktickú konzumpciu už bolo rozhodnuté.

V oboch prípadoch pri posúdení viny ide o uplatnenie zásady trestného konania „ne bis in idem“ - nie dvakrát o tej istej veci, čo znamená nielen právo nebyť dvakrát odsúdený za ten istý skutok, ale vôbec nebyť dvakrát stíhaný, a preto odvolací súd obžalovaného spod obžaloby zo skutkov teraz označených 1/ a 2/ neoslobodil, ale ich iba vypustil, pretože tieto sú súčasťou skutkov, o ktorých už raz bolo právoplatne rozhodnuté.

Okrem toho odvolací súd vo vzťahu k hodnoteniu dôkazov ku skutku 2/ teraz napadnutého rozsudku kvalifikovaného ako prečin šírenia toxikománie podľa § 174 ods. 1 Tr. zákona konajúcim súdom v stručnosti poznamenáva, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je zrejmé, o aké dôkazy opieral konajúci súd svoje skutkové zistenia a čo považoval za dokázané, ak uznal obžalovaného vinným zo spáchania tohto skutku. Podľa názoru odvolacieho súdu, odhliadnuc od vyššie spomenutého, dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní nebolo preukázané, aby skutok obžalovaný spáchal. Z výsledkov dôkaznej situácie totiž takýto záver nemožno vyvodit', keďže obžalovaný žalované konanie popiera a okrem výpovede svedkyne V. R. v procesnom postavení obžalovanej zo dňa 03.01.2018, kedy vypovedala pred súdom iba stroho o tom, že si drogy nijakým spôsobom nezabezpečovala a mala ich od Y.a, neexistuje žiadny iný dôkaz, aby ju obžalovaný navádzal, či podporoval v užívaní návykových látok. Na tomto závere nič nemení ani zistenie, že skúmaním odobratej vzorky moču u svedkyne I. R., ale aj u obžalovaného K. D., výsledky toxikologického vyšetrenia preukázali prítomnosť metamfetamínu, amfetamínu, MDMA a MDA látok. To preukazuje len to, že obaja užívali nielen pervitín, ale aj látky zaistené pri obhliadke ich spoločného obydli.

Výpoveď svedkyne V. R. zo dňa 28.03.2017 bola zabezpečená vo veci zločinu podľa § 172 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona vedenej pod ČVS: ORP-616/1-VYS-HE-2017, v ktorej sa začalo trestné stíhanie dňa 23.12.2016 a obvinenie bolo z uvedeného zločinu vznesené obž. K. D.ovi dňa 29.03.2017, pričom spod tohto skutku bol obžalovaný K. D. rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/127/2017 zo dňa 11.04.2018 oslobodený. Je faktom, že aj na podklade výpovede svedkyne I. R. došlo k vzneseniu obvinenia obžalovaného, pretože svedkyňa I. R. sa vyjadrovala pri tomto výsluchu aj k užívaniu pervitínu a k objednávaní drog na rôzne iné mená. Zo zápisnice o tomto výsluchu svedkyne ale nevyplýva jej vyjadrenie, či využíva alebo nevyužíva svoje právo odoprieť vypovedať z dôvodu uvedeného v § 130 ods. 1, 2 Tr. poriadku, keďže iba vyhlásila, že „poučeniu v plnej miere porozumela a k predmetnej veci uvádza“. Práve toto zistenie neumožňovalo prečítať výpoveď tejto svedkyne na hlavnom pojednávaní. Ak by však vo výpovedi neabsentovalo vyjadrenie svedkyne o nevyužití práva odoprieť vypovedať, táto výpoveď by spĺňala podmienky na jej prečítanie postupom podľa § 263 ods. 4 Tr. poriadku.

K postupu konajúceho súdu, ktorý polemizoval s vysloveným názorom odvolacieho súdu ohľadne procesného postavenia V. R. po jej právoplatnom odsúdení, odvolací súd opakovane uvádza, že V. R., pokiaľ na ňu bola podaná obžaloba a v tejto súvislosti sa viedlo proti nej trestné stíhanie na konajúcom súde, bola v procesnom postavení obžalovanej a za takejto situácie nemohla byť vyslúchaná ako svedkyňa. Po právoplatnom odsúdení V. R. v prerokúvanej veci, v ktorej bola V. R. spoluobžalovanou s obž. K. D.om, sa táto odsúdená môže vyslúchať ako svedok, pretože jej procesné postavenie obžalovanej zaniklo, k čomu vedie logický úsudok a preto nekritická úvaha zo strany konajúceho

súdu prezentovaná v odôvodnení napadnutého rozsudku nemá svoje opodstatnenie. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na ustálenú súdnu prax, ktorá plynie zo stanoviska trestného kolégia NS ČSR zo dňa 02.07.1973 pod sp. zn. Tpjf 68/1977, čomu korešponduje aj vyslovený záver odvolacieho súdu v predchádzajúcom jeho rozhodnutí v tejto veci, že vznesením obvinenia R. bolo vymedzené jej procesné postavenie ako obvinenej, čo vylučuje, aby táto mohla byť vyslúchaná v postavení svedka v tomto konaní. Inak povedané, pokiaľ bola I. R. v postavení obvinenej - obžalovanej, nemohla byť súčasne v tom istom konaní vyslúchaná ako svedok.

Na základe prezentovaných zistení a úvah odvolací súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu, pretože došlo k porušeniu Tr. zákona v tom, ak konajúci súd uznal obžalovaného vinným zo skutkov, o ktorých už raz právoplatne rozhodol.

Po zrušení napadnutého rozsudku a vypustení skutkov, keďže nebol zákonný podklad o nich rozhodovať, odvolací súd mal povinnosť uložiť obžalovanému trest za trestné činy, z ktorých bol obžalovaný právoplatne uznaný vinným rozsudkom konajúceho súdu v tejto veci zo dňa 11.04.2018 a to za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, prečin poisťovacieho podvodu podľa § 223 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 1 Trestného zákona a zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, ktoré spáchal vo viacčinnom súbahu.

Konajúci súd priznal obžalovanému K. D.ovi jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, ktorá v tomto štádiu konania má svoje opodstatnenie. Ide o okolnosť, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestnej činnosti a túto úprimne oľutoval. Je faktom, že k štyrom skutkom obžalovaný predniesol vyhlásenie o uznaní viny a ku skutku uvedenom pod bodom 1/ v napadnutom rozsudku sa priznal v rozsahu ustálených skutkových zistení, čo opodstatňovalo záver, že sa ku skutkom priznal. Na objasnenie je však potrebné uviesť, že pokiaľ by obžalovaný bol uznaný vinným aj z prečinu šírenia toxikománie podľa

§ 174 ods. 1 Tr. zákona, ktorého spáchanie popieral, v takom prípade by priznanie tejto okolnosti nezodpovedalo zákonu. Inak povedané, ak sa pri ukladaní trestu priznáva obžalovanému poľahčujúca okolnosť, ktorej podstata spočíva v priznaní sa k spáchaniu trestného činu a jeho oľutovanie podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, v prípade, ak obžalovaný spáchal viac trestných činov (skutkov posúdených ako trestný čin), sa takéto priznanie s oľutovaním jeho spáchania musí vzťahovať na všetky trestné činy (skutky), za ktoré sa trest ukladá. Ak obžalovaný poprel spáchanie čo i len jedného z trestných činov (skutkov), za ktoré sa trest ukladá, uvedená poľahčujúca okolnosť nemôže byť priznaná.

V posudzovanom prípade by však ani odvolací súd nemohol nepriznať túto poľahčujúcu okolnosť, pretože odvolanie bolo podané obžalovaným v jeho prospech a na základe takto podaného odvolania by nemohlo dôjsť k zmene postavenia k horšiemu u obžalovaného. Ak by sa totiž nepriznala obžalovanému táto poľahčujúca okolnosť, stratil by výhodu zníženia hornej hranice trestnej sadzby.

Konajúci súd pochybil, ak obžalovanému nepriznal priťažujúcu okolnosť a tou je ukladanie trestu za viac trestných činov podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona. Priznanie tejto priťažujúcej okolnosti pri ukladaní úhrnného trestu odňatia slobody za použitia asperačnej zásady totiž nie je vylúčené v prípade, ak sa trest ukladá za viac ako dva úmyselné trestné činy, z ktorých aspoň jeden je zločinom, samozrejme za predpokladu ich spáchania dvoma alebo viacerými skutkami. Takémuto výkladu podľa názoru odvolacieho súdu nebráni ani prijaté stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR č. 1/2011 prijaté dňa 14.06.2010 pod sp. zn. Tpj/104/2009. Ak by sa totiž táto priťažujúca okolnosť nepriznala v tých prípadoch, kedy páchatel' spáchal tri a viac trestných činov viacerými skutkami, z ktorých aspoň jeden je zločinom, a nebola by mu priznaná žiadna poľahčujúca okolnosť a ani ďalšia priťažujúca okolnosť, páchatel' týchto trestných činov by sa dostal do zvýhodnenej pozície oproti páchatel'ovi prečinov, u ktorého by sa táto okolnosť pričítala a v dôsledku nej by sa zvyšovala dolná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu. Inak povedané, ak páchatel' spácha dva trestné činy dvoma skutkami, z ktorých jeden je zločinom, aplikuje sa asperačná zásada uvedená v

§ 41 ods. 2 Tr. zákona bez priznania priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona z dôvodu uplatnenia zásady „ne bis in idem“. Ak sa však má páchatel'ovi uložiť trest za najmenej tri trestné činy spáchané viacerými (tromi) skutkami, z ktorých aspoň jeden je zločinom, okrem asperačnej zásady sa

aplikuje aj priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona, keďže zásadu „ne bis in idem - nie dvakrát o tom istom“ možno vzťahovať iba na základnú zákonnú podmienku aplikácie asperačnej zásady a tou je spáchanie dvoch trestných činov dvoma skutkami, z ktorých je jeden zločinom. Spáchanie tretieho či štvrtého trestného činu, ak sú splnené podmienky pre aplikáciu asperačnej zásady, už nemá vplyv na okolnosť podmieňujúcu použitie prísnejšej trestnej sadzby, preto spáchanie ďalších trestných činov je nutné hodnotiť v rámci priťažujúcej okolnosti.

Správne ale postupoval konajúci súd, ak pri ukladaní trestu aplikoval asperačnú zásadu ustanovenú v § 41 ods. 2 Tr. zákona, pretože obžalovaný bol uznaný vinným zo štyroch zločinov a jedného prečinu. Tak ako to už bolo vyššie spomenuté, skutočnosť, že skutky uvedené pod bodom 1/ napadnutého rozsudku a pod bodom 5/ predtým vyhláseného rozsudku z 11.04.2018 by mali byť posúdené ako jeden trestný čin, nemajú žiadny vplyv pri rozhodovaní o treste, lebo podmienky pre aplikáciu asperačnej zásady sú splnené už pri spáchaní jedného zločinu a jedného prečinu alebo dvoma zločini v oboch prípadoch dvoma skutkami.

Pri prevahe poľahčujúcich okolností správne mal konajúci súd aplikovať zmiernovacie ustanovenie § 38 ods. 3 Tr. zákona a znížiť hornú hranicu trestnej sadzby, ktorá sa zvyšovala podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona o jednu tretinu. V tom prípade nie je hornou hranicou trestnej sadzby 13 rokov 4 mesiace, ako to konštatoval konajúci súd v odôvodnení napadnutého rozsudku na strane 7, ale za hornú hranicu je potrebné považovať 10 rokov 2 mesiace 20 dní (R 32/2009). Za situácie, ak konajúci súd ukladal obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody za 3 zločiny a 2 prečiny, uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 6 rokov, čo je uloženie trestu v dolnej polovici zákonnej sadzby, by bolo možné považovať za trest primeraný. Vzhľadom však k tomu, že obžalovaný nebol odvolacím súdom oslobodený uznaný vinným z jedného zločinu a prečinu a teda ukladal trest za 3 zločiny a 1 prečin, bolo jeho povinnosťou prihliadať na túto skutočnosť a preto obžalovanému zmiernil trest odňatia slobody na výmeru 5 rokov, ktorý považoval za primeraný v rámci individuálnej a generálnej prevencie k všetkým okolnostiam prípadu.

Pre výkon uloženého trestu bol obžalovaný podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pretože obžalovaný doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody nebol. Z odpisu registra trestov totiž vyplýva, že obžalovaný K. D. bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný za trestný čin poškodzovania cudzej veci v roku 2003 a v roku 2015 za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. c/ Tr. zákona, na ktoré odsúdenia sa hľadí ako keby odsúdený nebol. Vychádzajúc z týchto zistení odvolací súd vyvodil záver o splnení podmienky citovaného zákonného ustanovenia pre jeho použitie.

Konajúci súd uložil obžalovanému K. D.ovi podľa § 60 ods. 1 písm. a/, b/, c/ Tr. zákona aj trest prepadnutia vecí, ktoré boli vydané buď ním alebo ods. I. R., resp. boli zaistené pri domovej prehliadke rodinného domu č. XXX v obci Q. alebo v obálke vydanej v zmysle § 89 ods. 1 či § 180 ods. 2 Tr. poriadku.

Odvolací súd sa stotožnil s týmto výrokom v podstatnej jeho časti a to, že trest prepadnutia vecí sa vzťahuje na tie veci, ktoré boli vydané obžalovaným a odsúdenou, resp. boli zaistené pri domovej prehliadke, pretože z výsledkov vykonaného dokazovania je možné vyvodiť záver o tom, že uvedené veci patrili obžalovanému a tieto boli použité na spáchanie trestnej činnosti. Tým je daný dôvod na prepadnutie vecí podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona.

Látky sildenafil a etelhexedron podľa tvrdenia obžalovaného mu nepatrili, neobjednával ich a tieto boli zaistené podľa § 89 ods. 1 Tr. poriadku v obálke vydanej M. I. a zaistené ako zásielka v zmysle § 180 ods. 2 Tr. poriadku. Vzhľadom k tomu, že vlastníctvo k týmto látkam nebolo preukázané, a ide o chemické látky, ktoré by mohli byť zneužitú na spáchanie trestnej činnosti, odvolací súd zastáva názor, že v tomto prípade je potrebné z dôvodu bezpečnosti ľudí a verejného záujmu zhabať tieto látky podľa § 83 ods. 1 písm. g/ Tr. zákona.

S poukázaním na vyššie rozvedené zistenia a právne úvahy z nich plynúce odvolací súd vyhovel odvolaniu obžalovaného zmiernením jeho viny a trestu spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.